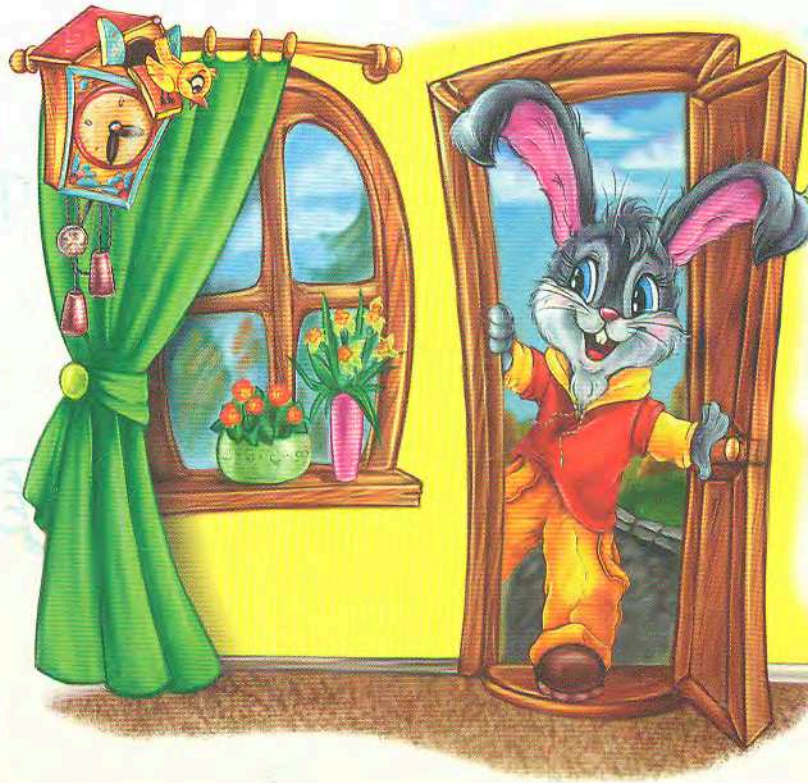

Зайчик у Гостях

Раз зібралися звірята
До горобчика на свято.
Друзі зайчика чекають
І до столу не сідають.

Раптом дзвоник: «Дін-дін-дін!»
Всі зітхнули: — Ось і він!
Крикнув заєць із дверей:
— Горобцю, приймай гостей!
Ось так зайчик-зайчик,
Зайчик-невстигайчик!

Гості всі перед їдою
Лапки вимили водою.
Тільки зайчик лап не мив,
Гордо заєць заявив:
— Ну чого, скажіть, їх мити?
Де я міг їх забруднити?

Я ж лиш морквочку збирав,
У дворі м'яча ганяв...
— Мий скоріше! — гості кваплять. —
Бо мікроби в рот потраплять!
— Ти, — сказала свинка Хрюля, —
Не зайча, а замазуля!

Всі до столу посідали,
Смакувати страви стали,
Ну а зайчик-непосида
Так вертівся за обідом,
Що штовхнув сусідку білку,
Ліктем вліз в її тарілку,
Суп на скатерть перелив
Та ще й глечика розбив.
Їжачок тут закричав:
— Просто дзиґа — не зайча!
— Це нічого! — мовив зайчик,
Хліба відкусив крайчик

І розповідати став,
Як він вовка налякав,
Як від страху вовк підскочив
І помчався світ за очі!
Як він об пеньок спіткнувся!
Раптом... зайчик поперхнувся!
Довго кашляв наш дружок,
Вже йому не до байок!
— Ти, — сказала мишка Ніка, —
Не зайча, а просторіка!
З повним ротом — всі це знають —
За столом не розмовляють!

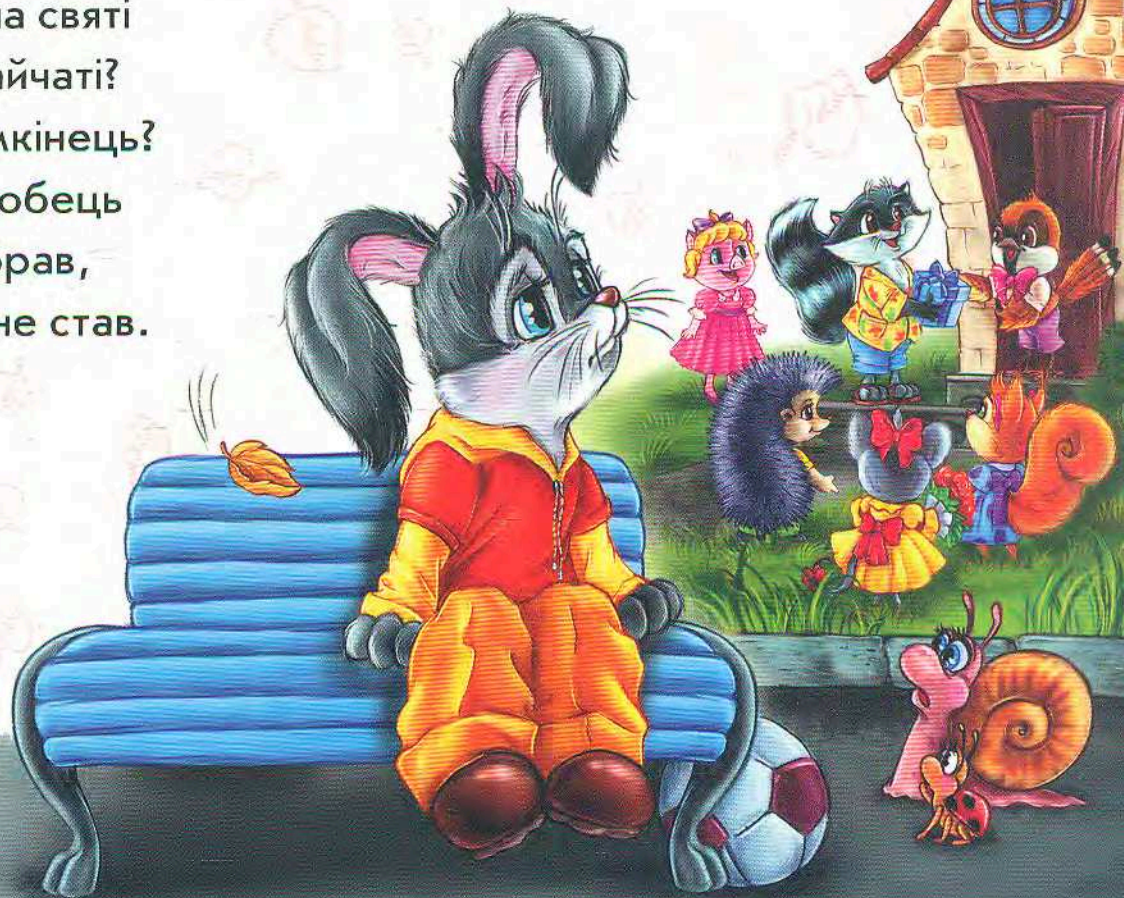

Пообідали звірята
І побігли до кімнати,
Різні іграшки взяли,
Гру веселу почали.
Зайчик друзів не спитав,
Іграшки в усіх забрав:
І машинку, й барабан —
Ось так зайчик-хуліган!

А за цим зайча сказало:
— Яюсь нудно в гостях стало!
Дивина: чому ж на святі
Нудно нашому зайчаті?
Що ж було насамкінець?
Через місяць горобець
Друзів на обід зібрав,
Зайця ж кликати не став.
Чому?

Ірина Сонечко

За столом

Сонячно надворі зранку —
Надійшла пора сніданку.
Бегемотик стіл накрив
І звіряток запросив:
— Як чудово, друзі, вранці
Разом снідати в альтанці!

Тільки-но звірята всілись,
Як альтанка... затрусилась!
Самокатом, як для сміху,
Їжачок в альтанку в'їхав!
От невічливість яка!
Соромно за їжака!

